

Sygn. akt III C 1843/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko W. Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. Z. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 500 zł (pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 300 zł (trzysta złotych) – od dnia 22 października 2015 r.,

- 25 zł (dwadzieścia pięć złotych) – od dnia 24 października 2015 r.,

- 25 zł (dwadzieścia pięć złotych) – od dnia 24 listopada 2015 r.,

- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) – od dnia 19 grudnia 2015 r.;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 213,69 zł (dwieście trzynaście złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III C 1843/15

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

W dniu 22 października 2015 r. powód (...) Spółka akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego W. Z. kwoty 516,18 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 29 listopada 2012 r. w ramach oferty powoda umożliwiającej nabycie urządzenia telekomunikacyjnego w związku z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych pozwany zawarł z powodem umowę sprzedaży na raty takiego urządzenia. Na podstawie tej umowy wydano pozwanemu urządzenie,

a pozwany zobowiązany był zapłacić jego cenę w miesięcznych ratach, określonych w harmonogramie spłat. Przy zawarciu umowy powód zastrzegł natychmiastową wymagalność pozostałej do zapłaty ceny w wypadku zwłoki pozwanego z zapłatą rat. Wg stanu na dzień 20 października 2015 r. pozwany nie zapłacił powodowi wszystkich rat, których zestawienie powód zawarł w pozwie wskazując zaległość na kwotę 500 zł. Od wymagalnych rat powód naliczył odsetki ustawowe od następnego dnia po terminie płatności do dnia wystawienia not odsetkowych, z których każda wskazuje kwotę odsetek od rat od następnego dnia po wystawieniu poprzedniej noty odsetkowej. Odsetki te wyliczono na kwotę 16,18 zł.

W sprzeciwie od wydanego w tej sprawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swą rzecz kosztów postępowania. Pozwany zarzucił powodowi niewykazanie roszczenia co do zasady i wysokości, zaprzeczając temu, by posiadał wskazywane przez powoda zadłużenie.

W piśmie procesowym z dnia 26 stycznia 2016 r. powód podtrzymał żądania pozwu, podkreślając, że pozwany nie zapłacił wszystkich rat ceny urządzenia telekomunikacyjnego, w związku z czym został wezwany do ich zapłaty z informacją, że brak zapłaty zaległych rat do 21 lipca 2015 r. spowoduje wymagalność pozostałych.

Pismem procesowym z dnia 22 marca 2016 r. pozwany zakwestionował istnienie dochodzonej pozewm należności, podnosząc, że w całości wywiązał się z obowiązków wynikających z umowy, wywodząc, że powód nigdy nie wezwał go do zapłaty rat.

Na rozprawie pozwany podniósł, że powód nie przedstawił dokumentów, z których wynikałaby wysokość jego roszczeń, w szczególności not odsetkowych, kwestionując skuteczność wypowiedzenia umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 listopada 2012 r. powód (...) Spółka akcyjna w W. zawarł z pozwanym W. Z. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a w związku z nią – umowę sprzedaży na raty netbooka za cenę 1.051 zł, płatną w 43 ratach – pierwsza rata, przy zawarciu umowy w wysokości 1 zł, a pozostałe miesięczne raty w kwocie 25 zł, płatne do dnia 23. danego miesiąca, poczynając od 23 grudnia 2012 r. Umowę zawarto w ramach oferty promocyjnej „Blueconnect z netbookiem/laptopem na raty”. Zgodnie z warunkami tej oferty, stanowiącymi integralną część umowy, pozwany zobowiązany był zapłaty rat na rachunek powoda przeznaczony do regulowania należności za usługi telekomunikacyjne w terminach i wysokości określonej w harmonogramie spłat, przy czym w przypadku zwłoki z zapłatą rat, pozwany zobowiązany był na żądanie powoda zapłacić nieuiszczoną część ceny netbooka.

Pozwany poczynając od 23 października 2014 r. zaprzestał spłaty rat urządzenia.

Powód zażądał w tej sytuacji od pozwanego zapłaty pozostałych rat, przy czym wezwanie to wyraził w pozwie wniesionym w tej sprawie.

Dowody:

- umowa z dnia 28 listopada 2012 r. k. 28
- harmonogram spłaty rat k. 29
- zestawienie k. 27
- warunki oferty promocyjnej k. 30-31
- regulamin k. 32-34
- pismo powoda datowane na 30 czerwca 2015 r. k. 36-37

- wezwanie do zapłaty datowane na 30 czerwca 2015 r. k. 38-40

W dniu 1 lipca 2015 r. powód nadał bliżej nieokreśloną przesyłkę poleconą.

Dowód:

- potwierdzenie nadania k. 41

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w znacznej mierze zasadne.

Podstawę roszczenia powoda stanowił przepis art. 535 § 1 kc, zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Jak wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez strony w dniu 28 listopada 2012 r. (część zatytułowana „Usługi dodatkowe, opcje usług, inne”) z jej zawarciem wiązało się również zawarcie umowy sprzedaży na raty netbooka za cenę 1.051 zł, płatną w 43 ratach, przy czym pierwsza rata płatna była przy zawarciu umowy w kwocie 1 zł, a kolejne 42 raty – co miesiąc po 25 zł. Umowę zawarto w ramach promocji „Blueconnect z netbookiem/laptopem na raty”. Zgodnie z postanowieniami warunków tej oferty - rozdziału „Warunki sprzedaży na raty”, a ściślej postanowienia 1.6, terminy płatności poszczególnych rat oraz ich wysokość określone zostały w harmonogramie spłaty rat. Zgodnie z tym harmonogramem termin płatności 42 rat miesięcznych przypadał na 23. dzień danego miesiąca, poczynając od 23 grudnia 2012 r. Ostatnia rata winna być uiszczona do 23 maja 2016 r.

Stosownie do postanowienia 1.9 ww. rozdziału w przypadku zwłoki pozwanego z zapłatą rat, zobowiązany był on na żądanie powoda zapłacić nieuiszczoną część ceny netbooka.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 583 § 1 kc, sprzedaż na raty jest dokonana w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaż rzeczy ruchomej osobie fizycznej za cenę płatną w określonych ratach, jeżeli według umowy rzecz ma być kupującemu wydana przed całkowitym zapłaceniem ceny. Stosownie zaś do art. 586 § 1 kc zastrzeżenie natychmiastowej wymagalności nieuiszczonej ceny na wypadek uchybienia terminom poszczególnych rat jest skuteczne tylko wtedy, gdy było uczynione na piśmie przy zawarciu umowy, a kupujący jest w zwłoce z zapłatą co najmniej dwóch rat, łączna zaś suma zaległych rat przewyższa jedną piątą część umówionej ceny.

Powód przedłożył zarówno przedmiotową umowę, jak warunki oferty promocyjnej, których treść pozwany zaakceptował w jednym z oświadczeń zawartych w umowie. Pozwany nie kwestionował swego podpisu na umowie, toteż brak było podstaw do tego, by kwestionować wiarygodność tego dokumentu. Zarzut zatem pozwanego, iż powód nie wykazał podstawy swego roszczenia, okazał się nieuzasadniony. Z przedłożonej umowy i jej załączników wynikała również wysokość zobowiązania pozwanego oraz terminy jego płatności.

Pozwany twierdził również, iż z umowy zawartej z powodem wywiązał się, jednakże mimo tego, że to na nim zgodnie z art. 6 kc spoczywał ciężar wykazania faktu zapłaty rat, nie przedłożył żadnego dowodu na poparcie swego twierdzenia.

Jak wynikało z treści pozwu i załączonego do niego zestawienia niezapłaconych faktur pozwany spłacił jedynie część rat, zaprzestając ich spłaty poczynając od raty wymagalnej na dzień 23 października 2014 r. Nie zapłacił zatem łącznie 20 rat po 25 zł, a zatem 500 zł.

Zgodnie z art. 586 § 1 kc zawarte w warunkach oferty promocyjnej zastrzeżenie natychmiastowej wymagalności nieuiszczonej ceny na wypadek uchybienia terminom poszczególnych rat było skuteczne, albowiem zostało uczynione na piśmie przy zawarciu umowy.

Na dzień sporządzenia przez powoda pisma z 30 czerwca 2015 r. pozwany był w zwłoce z zapłatą co najmniej dwóch rat (konkretnie dziewięciu), a łączna suma zaległych rat przewyższała jedną piątą część umówionej ceny ($9 \times 25 \text{ zł} = 225 \text{ zł}$; $1,051 \text{ zł} : 5 = 210,20 \text{ zł}$), co za tym idzie co do zasady powód miał prawo żądać od pozwanego natychmiastowej spłaty nieuiszczonej ceny, czemu dał wyraz w tymże piśmie. Zważyć jednak należy, iż powód nie przedstawił dowodu na to, by pismo to zostało pozwanemu doręczone wcześniej, niż w toku przedmiotowej sprawy. Wprawdzie powód przedstawił zbiorowe potwierdzenie nadania listów poleconych w dniu 1 lipca 2015 r., jednakże z treści tego potwierdzenia w żadnej mierze nie wynika, by dotyczyło ono owego pisma z dnia 30 czerwca 2015 r. – brak w nim choćby oznaczenia adresata.

W tej sytuacji należało przyjąć, iż żądaniem natychmiastowej spłaty ceny powód wystąpił skutecznie dopiero wraz z pozwem wniesionym w tej sprawie, którego odpis doręczono pozwanemu 4 grudnia 2015 r. Skoro stosownie do postanowienia 1.9 rozdziału „Warunki sprzedaży na raty” cyt. wyżej warunków oferty, pozwany zobowiązany był na żądanie powoda zapłacić nieuiszczoną część ceny netbooka, Sąd przyjął, że dopiero z tą chwilą pozostałe raty, które zgodnie z harmonogramem miały być wymagalne 23 grudnia 2015 r., 23 stycznia 2016 r., 23 lutego 2016 r., 23 marca 2016 r., 23 kwietnia 2016 r. i 23 maja 2016 r., w łącznej wysokości 150 zł ($6 \times 25 \text{ zł}$) stały się natychmiast wymagalne. W konsekwencji raty, których terminy płatności przypadały przed dniem 4 grudnia 2015 r., tj. od października 2014 r. do listopada 2015 r., winny być przez pozwanego uiszczone zgodnie z harmonogramem, tj. do 23. dnia danego miesiąca.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż roszczenie powoda o zapłatę kwoty 500 zł było wymagalne, choć nie w pełni w tych terminach, które wskazywał powód, a także, że nie zostało zaspokojone.

Powód – jak wynika z uzasadnienia pozwu i redakcji jego żądania wyrażonego w pozwie - dokonał kapitalizacji odsetek ustawowych za opóźnienie od należności wymagalnych pomiędzy 23 października 2014 r. a 23 czerwca 2015 r. i pozostałych rat, których wymagalność określił na dzień 7 lipca 2015 r. łącznie na kwotę 16,18 zł, wskazując, iż w tym przedmiocie wystawiał noty odsetkowe, a także, że odsetki naliczał od następnego dnia po dacie płatności raty do dnia wystawienia noty, przy czym każda kolejna nota wskazywała kwotę odsetek należnych od tych rat od dnia następnego po dniu wystawienia poprzedniej noty.

Co do zasady powód miał prawo żądać odsetek ustawowych za opóźnienie, zgodnie z art. 481 § 1 i 2 kc od każdej zaległej raty od dnia następnego po terminie płatności, a także dokonać ich kapitalizacji, a następnie żądać od tych należności dalszych odsetek od rat od dnia następnego po dokonanej kapitalizacji, a od skapitalizowanych odsetek – od dnia wytoczenia o nie powództwa (zgodnie z art. 482 § 1 kc), nie przedstawił jednak tych not. Z tej przyczyny brak było możliwości ustalenia od jakich konkretnie kwot i za jaki okres powód odsetki te naliczył, a tym samym – możliwości zweryfikowania prawidłowości tych wyliczeń, w konsekwencji - brak było podstaw do uwzględnienia jego żądania o zapłatę kwoty 16,18 zł.

Na dzień wniesienia pozwu wymagalne, objęte kapitalizacją odsetek, raty obejmowały okres od 23 października 2014 r. do 23 września 2015 r., a zatem było to 12 rat w łącznej wysokości 300 zł. Z tych względów, wobec braku możliwości zweryfikowania sposobu wyliczenia odsetek za opóźnienie w ich zapłacie za okres wcześniejszy, od kwoty tej Sąd władny był zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie jedynie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 22 października 2015 r. Od kolejnych rat, których terminy wymagalności przypadały na dzień 23 października 2015 r. i 23 listopada 2015 r. Sąd zasądził te odsetki od dnia następnego po terminie płatności, a od sumy sześciu rat, które stały się natychmiast wymagalne na skutek doręczenia pozwu, tj. 150 zł, przy uwzględnieniu czternastodniowego terminu na ich zapłatę – odsetki od dnia następnego po upływie tego terminu, liczonego od dnia doręczenia pozwu, tj. od dnia 19 grudnia 2015 r.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w punkcie I i II wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w punkcie III wyroku znalazło podstawę w art. 100 kpc. Powód poniósł koszty postępowania w łącznej wysokości 227 zł (30 zł opłata od pozwu, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa i 180 zł wynagrodzenia pełnomocnika powoda). Pozwany poniósł kwotę 197 zł kosztów postępowania

(17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa i 180 zł wynagrodzenia pełnomocnika powoda). Powód wygrał proces w zakresie 96,86%, a pozwany – 3,14%. Przy uwzględnieniu wysokości poniesionych przez strony kosztów i zakresu, w jakim każda wygrała proces, od pozwanego zasądzone na rzecz powoda kwotę 213,69 zł ($227 \text{ zł} \times 96,86\% - 197 \text{ zł} \times 3,145$).